

Vrienden
Prins Claus
Conservatorium

NIEUWSBRIEF 24
OKTOBER 2021

INHOUD

Topopleiding	3
Harrie van den Elsen neemt afscheid van het Prins Claus Conservatorium	3
'Er is meer dan het smalle pad van de virtuozen'	5
Terugblik	7
Agenda	8
Bestuur	11
Colofon	11

Het werk van de stichting wordt ondersteund door:

RESIDENTIE
DE WIJERT

TOPOPLEIDING

De Bachelor Muziek van het PCC heeft het predicaat Topopleiding gekregen!

7 Oktober zijn de ranglijsten van de Keuzegids hbo 2022 verschenen. Deze gids beoordeelt jaarlijks de Bachelors- en de Associate degrees opleidingen in Nederland.

De Keuzegids baseert de opleidingsoordelen voor 71% op de NSE 2021 en voor 29% op studiesucces (doorstroom naar jaar 2 en diploma in 5 jaar). Bij een score van 75 of hoger krijgt een opleiding het predicaat 'topopleiding'.

Nog negen andere Bachelors van de Hanzehogeschool hebben dit predicaat gekregen. In het algemeen klassement staat de Hanze daarmee negende in de lijst van dertien grote hogescholen (bachelors).

HARRIE VAN DEN ELSEN NEEMT AFSCHIED VAN HET PRINS CLAUS CONSERVATORIUM

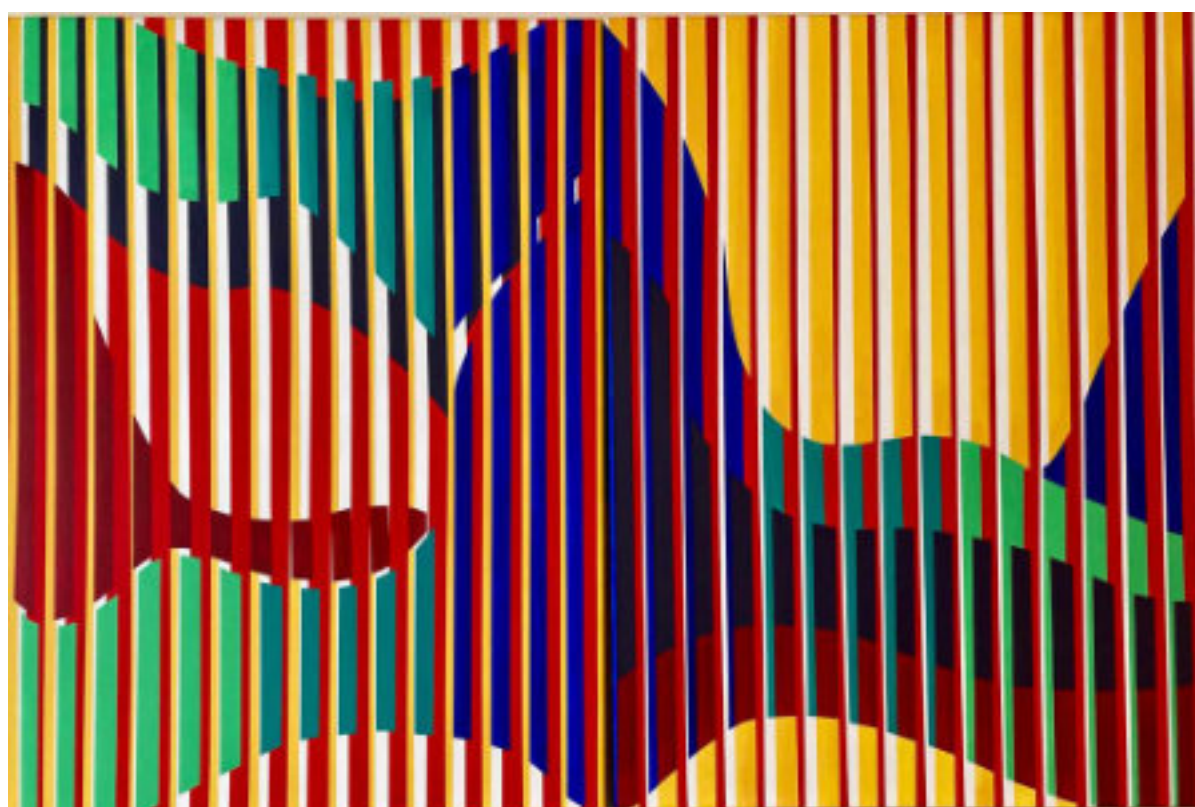

Donderdag 30 september is tijdens een feestelijke bijeenkomst in het Prins Claus Conservatorium afscheid genomen van Harrie van den Elsen, dean van het PCC en leading dean van het Kenniscentrum Kunst en Samenleving.

In de AE-zaal kondigde Mark Vondenhoff “een programma met muziek, gesproken woord, mensen, het gebouw, een knipoog en een serieus gesprek” aan.

Voor het cadeau had het managementteam, namens het College van Bestuur van de Hanzehogeschool en het Prins Claus Conservatorium, Sven ten Berge opdracht gegeven een kunstwerk te maken. Het mocht modern zijn, in de stijl van De Ploeg en David Hockney, iets met bergen en natuur. Dit is het geworden:

Van Sven ten Berge hangt in de nieuwe vleugel van het conservatorium het kunstwerk *Beyond the horizon*

Meer over het kunstwerk stond in de Nieuwsbrief nr. 18 van 2020

Harrie van den Elsen draagt Stichting De Vrienden van het Prins Claus Conservatorium een warm hart toe. Hij had laten weten het op prijs te stellen dat gasten als cadeau een bijdrage zouden storten op onze rekening. Er is tot nu toe € 415,- binnengekomen. Harrie bedankt!

In zijn dankwoord las Harrie een gedeelte voor uit *Het zwijgen der Sirenen* van Kafka, in de vertaling van Jacq Vogelaar:

Om zich tegen de Sirenen te beschermen, stopte Odysseus was in zijn oren en liet zich aan de mast vastklinken. Zoiets hadden natuurlijk alle reizigers al van oudsher kunnen doen, behalve degenen die de Sirenen al vanuit de verte verleidden, maar het was over de hele wereld bekend dat dit onmogelijk kon helpen. Het gezang van de Sirenen drong overal doorheen, en de hartstocht van degenen die verleid werden zou zelfs sterkere middelen dan ketenen en mast verbroken hebben. Maar daar dacht Odysseus niet aan, hoewel hij er misschien van gehoord had. Hij had alle vertrouwen in de handvol was en de bundel kettingen, en als een kind zo blij met zijn onnozele hulpmiddelen voer hij de Sirenen tegemoet.

Nu beschikken de Sirenen nochtans over een nog geduchter wapen dan hun gezang, namelijk hun zwijgen. Het is weliswaar nooit gebeurd, maar wellicht voorstelbaar, dat iemand aan hun gezang ontkomen is, maar aan hun zwijgen vast en zeker niet.

Om daaraan toe te voegen: "Ik heb er volledig vertrouwen in dat het Prins Claus Conservatorium en de Hanzehogeschool Groningen ervoor zullen waken dat de Sirenen ooit zullen zwijgen! Dank, en het ga jullie goed!!"

Pieter Sijpersma heeft Harrie van den Elsen uitgebreid gesproken. Een gedeelte van het interview kunt u in deze nieuwsbrief lezen. [Het volledige verhaal staat op onze website.](#)

'ER IS MEER DAN HET SMALLE PAD VAN DE VIRTUOZEN'

Harrie van den Elsen (1956) neemt afscheid van het Prins Claus Conservatorium. Wie is deze beminnelijke Brabander, bedaard en bedachtzaam in optreden, maar opeens zo bevlogen wanneer hij spreekt over een nieuwe ster aan het firmament van de klassieke muziek?

Hij komt, zegt hij, 'uit de binnenkant van de muziek.' Heeft na zijn muziekstudie les en leiding gegeven aan conservatoria en is achtenhalf jaar directeur geweest in Maastricht. In 2011 kwam hij over naar Groningen. Een leven lang dus in de conservatoria.

Wat was zijn instrument eigenlijk?

'Ik heb klassiek piano gestudeerd en kamermuziek, en ik heb theorie der muziek als extra studie gedaan. Dat is niet zelfde als muziekwetenschap, dat is een universitaire variant en is meer theoretisch van aard met veel aandacht voor de secundaire literatuur en de geschiedenis, et cetera. Muziektheorie betreft echter de binnenkant van de muziek, zoals harmonie, contrapunt, analyse.'

Hoe belandt iemand die zo diep in de materie zit in vredesnaam op de stoel van een Dean?

'Als je alleen maar aan de binnenkant van de muziek blijft, verlies je het contact met de omgeving, met de samenleving waarvoor je mensen opleidt. Ik wilde op een gegeven moment richting gaan geven aan anderen in de muziek. En dat is wat wij hier doen in Groningen.'

Waar stond Dean Harrie van den Elsen voor?

Opnieuw op docerende toon: 'Het Olympisch motto is citius, altius, fortius. Steeds maar sneller, hoger en sterker. Een wezenlijke karaktertrek van de muziek is: hoe betere musicus je bent, hoe waardevoller je bent in de samenleving. Concoursen winnen, virtuoos zijn, internationale carrière, de grote podia: dat is het romantische beeld rondom musici. Ik denk nog altijd dat dat een heel waardevol beeld is.' De naam Janine Jansen valt, die net op tv is geweest met haar dozijn stradivarii. Van den Elsen: 'Zij doet nu een prachtige *Vier Jaargetijden*. Super, en daar zit ook de basispassie van elke professionele musicus. Musici gaan muziek studeren niet voor het grote geld, maar er brandt een vuurtje in ze, waardoor ze dit willen; zo goed mogelijk, ze willen een meester hebben, ze willen een meester worden, en ze willen internationaal. Die basis blijft, maar je ziet ook dat de functie en de rol van muziek, in de samenleving minder eenduidig is geworden dan -ie misschien vijftig jaar geleden was. Ik denk niet dat de betekenis van kunst afneemt, maar de manier waarop kunst door de samenleving ervaren wordt en dus ook gewaardeerd wordt, die verandert. En best wel snel en heftig.

Dat betekent dus dat ik als Dean, met name in mijn Groningse periode, me heel erg bewust van ben geworden dat het onverantwoord is om musici op te leiden alleen maar met dat beeld van de Olympische Spelen voor je snufferd. Het is nu eenmaal zo dat het niet iedereen gegeven is het Olympische podium te bereiken. Er zijn musici die worden fantastisch ensemble-spelers, er zijn musici die worden fantastische docenten die jonge mensen weer opleiden. Er zijn musici die worden community musician, die doen bijvoorbeeld projecten in een buurthuis en in de wijk. Wij leiden nu bijvoorbeeld musici op die kunnen werken in ziekenhuizen. Er zijn mensen die zitten aan de avant-garde kant van de muziek, die krijgen ook niet altijd de handen op elkaar, want ja, die avant-garde is misschien pas over vijftig jaar mainstream geworden. Nou, als je musici opleidt zoals wij hier doen, vind ik dat je musici optimaal moet faciliteren om hun doel te halen, maar in het volle bewustzijn van die enorme breedte die voor je ligt. En niet met de oogkleppen op van 'ik ga gewoon naar de Olympische Spelen en als ik het niet haal, dan is het mislukt.'

Er is veel meer dan het smalspoor van de virtuozen. Hier in Groningen hebben we met overtuiging gekozen voor een veel breder spoor. Je kunt bijvoorbeeld van meet af aan gaan voor een bestaan als experimenteel musicus, of docent willen worden. Ik ben zelf getrouwd met een pianiste die steeds heeft gezegd: mijn hart ligt in het lesgeven aan jonge kinderen van vier tot het eind van de puberteit, dat is wat ik goed kan. Dat is heel belangrijk in de hele keten van opleiden. Waar wij dus hier in Groningen aan werken. En niet alleen in het conservatorium voor het onderwijs, we hebben namelijk een Kenniscentrum, dat heel concreet Kunst en Samenleving heet. Hebben we samen met Minerva. Daar zitten lectoren in, die onderzoek doen naar de relatie tussen muziek en samenleving, hoe die verandert en wat dat betekent voor het opleiden van musici.'

'Natuurlijk moeten we als conservatorium blijven doen wat we al heel lang heel goed kunnen, namelijk mensen in dat meester-gezel systeem een instrument leren en die passie professionaliseren. Die basispassie van musici, om te musiceren voor mensen, dat is gewoon een gouden basis zonder welke eigenlijk niks tot bloei komt, en ik vind dat musici nog altijd het recht hebben om te zeggen: ik kies toch voor het smalspoor, ik ga concoursen doen en ik probeer in een orkest te komen. Prima, als het maar een keuze is, en niet de enige route en je je nooit hebt afgevraagd: is dat mijn route, of wat zijn de alternatieven?'

En wanneer er tussen de studenten weer een Simone Lamsma blijkt te zitten?

Van den Elsen: 'Jaaaa....!'

'Wij moeten studenten zo opleiden, vind ik, dat ze in staat zijn om hun positie in de maatschappij later zelf te maken: musici als makers in de samenleving. Natuurlijk gaan er nog altijd mensen naar muziekschool of centrum voor de kunsten, in Groningen hebben we gelukkig nog Vrijdag, het NNO is er, daar kun je ook naar toe. Maar er zijn nog zoveel andere plekken waar je kunt werken en die bellen niet: kom je bij ons werken. Dus moet je zelf in staat zijn je werk te creëren. Nou wordt dat heel vaak plat vertaald met ondernemerschap. Dat woord gebruiken wij inderdaad ook, maar wij bedoelen er niet alleen mee dat je in staat moet zijn om een businessplan te maken en een subsidieaanvraag kunt schrijven en je belastingaangifte goed moet kunnen doen, en een KvK-nummer moet kunnen aanvragen, die hele technische rimram. Het gaat erom dat je in staat bent om zelf te makelen tussen je muzikale passie en de mogelijkheden waardoor je er ook van kunt leven.

Een voorbeeld: we gooien op zeker moment al onze eerstejaars door elkaar, waarna ze de opdracht krijgen naar een school of een zorgcentrum te gaan. Of naar de gevangenis, of zo maar naar een straat. Om contact te leggen en te vragen: wat zouden jullie van ons musici willen? We kunnen wel een mooie Mozart-sonate voor jullie spelen, maar is dat wat jullie willen? En is de vorm waarin wij dat doen, namelijk op een podium met een keurig pakje aan, met publiek in de zaal, en jullie betalen entree, dan passend? Uiteindelijk moeten ze met z'n allen, verdeeld in groepen, een compositie maken of een arrangement schrijven en dat vervolgens uitvoeren. Dat is in het begin een chaos! Klassieke musici, die zijn dat totaal niet gewend, die moeten zich helemaal opnieuw uitvinden. Zoiets vragen aan mensen die gewend zijn van blad te spelen: natuurlijk roept dat altijd weerstand op, ook bij de docenten. Dat is een voorbeeld van hoe we dat besef van een veranderende samenleving proberen bij te brengen en dat musici andere competenties nodig hebben dan virtuoos musiceren alleen.'

Wat gaat de emeritus-Dean nu doen?

'Ik stop niet omdat ik zwak, ziek of misselijk ben. Ook niet omdat ik er genoeg van heb. Ik stop met een beetje pijn in het hart want het Prins Claus Conservatorium is een fantastisch instituut. Ik stop omdat een leven een beperkt aantal uren heeft en ik nog andere dingen wil doen en meemaken. Het wordt trouwens een zachte landing, want ik heb nog een aantal internationale functies waar ik in gekozen ben. Die termijnen maak ik netjes af. Ik zie nu al adviseurschappen en bestuursfuncties op me afkomen, maar ik zal gericht nee moeten zeggen, omdat ik tijd wil overhouden voor andere dingen. Ik ben namelijk min of meer bergverslaafd – ja, wandelen maar ook klimmen, compleet met touwen, carabiners, pikhouwelen et cetera.

Ik ben al een paar keer op de top van de Mont Blanc geweest. Ook op de Kilimanjaro, maar dat is technisch niet moeilijk. Mijn zoon heeft me twee weken Nepal cadeau gedaan, dan weet je het wel. Ik ga dus veel naar de bergen, ook met mijn vrouw. Ik ga vegetarisch koken met mijn dochter. En ik keer terug naar mijn ouwe stiel: piano spelen! Dat heb ik dertig jaar lang een beetje bijgehouden, maar dat is toch de originele passie.

Wij gaan ons leven mozaïeksgewijs invullen. En lezen! Ik krijg nu de ruimte om die keuzes te maken. Ik verheug me erop.'

In de volgende nieuwsbrief een kennismaking met Harries opvolger Ingeborg Walinga.

Per 1 november vertrekt ze na ruim 10 jaar als algemeen directeur/bestuurder van het Noord Nederlands Orkest. Als lid van de Raad van Advies van het PCC was zij al betrokken bij het conservatorium.

TERUGBLIK

Een beperkt aantal Vrienden kon 1 juli en 2 juli live aanwezig zijn bij het Prins Claus Zomerconcert.

Onder leiding van Antony Hermus werd een Beethoven-programma uitgevoerd met als soliste Eline de Vries. Deze violiste kreeg in 2018 de Vrienden van het Prins Claus Conservatorium-beurs toegekend tijdens het Peter de Grote Festival.

We kregen een aardige reactie van Gijs Schilthuis:

Graag wil ik u laten weten, dat wij enorm hebben genoten van het Prins Claus zomerconcert, vrijdag jl. (19.00). Het was bijzonder om na zo'n lange corona-periode weer samen met een compleet orkest in een concertzaal te zitten. Maar het toppunt van de avond was het om deelgenoot te zijn van een grandioze muzikale communicatie tussen het orkest en het publiek. Dat is absoluut iets anders dan gewoon luisteren naar muziek. Het was echt een opsteker in deze verwarrende corona-tijd. Veel dank voor de zeer gewaardeerde uitnodiging!

Het concert is terug te luisteren via: www.hanze.nl/zomerconcert2021 of [youtube](https://www.youtube.com/watch?v=...)

21 en 22 augustus: *The Trouble With Double Vision*

In opdracht van Oranjewoud Festival componeerde violist/componist/zangeres Diamanda Damm een werk voor acht roeptoeters. Dit concert werd tijdens de negende editie van het Oranjewoud Festival uitgevoerd op een speciaal onderwaterpodium op het Grand Canal van Museum Belvédère door acht zangers uit de zangklas van Hanneke de Wit.

Een fantastische ervaring en lovende woorden in de recensie in NRC: "Geen geschreeuw: de roeptoeters waren gouden megafoons die blonken in de zon. Hun sferische lied voerde een denkbeeldige dialoog met de onzichtbare speakers van het Soprano Panorama, een paar kilometer verderop."

10 t/m 25 september: Wadopera Benjamin Britten's *Peter Grimes*

Alumnus Arnaud Oosterbaan produceerde en dirigeerde de bijzondere uitvoering van *Peter Grimes* op het wad, achter de dijk bij Paesens-Moddergat (Friesland). In het orkest en het ensemble deden zeker 20 studenten en alumni mee. Een van de grote rollen werd vertolkt door oud-docente Marion van den Akker. Leendert Runia dirigeerde het koor en Victoria Dmitrieva was de repetitor. Alle voorstellingen waren in een mum uitverkocht.

Klik hier voor de uitzending van [Podium Witteman Extra](https://www.podiumwitteman.nl/extra) over de totstandkoming van de Wadopera.

Cenk Arpa, alumnus NAIP heeft 23 september een tegel op de *Walk of Fame* op de Zernike Campus gekregen. Cenk won de Hannie Schaftprijs 2020 voor zijn onderzoek *Positive Impact through music*.

Woensdag 29 september heeft de Spaanse Fermin Aramendia Sarasa zijn master-examen viool afgesloten met een 8,5. U kunt zijn presentatie hier terug kijken:

www.youtube.com/watch?v=r2wHBHcJpAA

Van 18 t/m 22 oktober zendt NPO Radio 4 de Klassieke Top 400 uit.

Luisteraars konden tot 8 oktober hun stem uit brengen. Presentatoren reden met een speciale stembus door het land om stemtips op te halen. Zo was Jet Berkhout donderdag 7 oktober op het PCC. Pianist Paul Komen hield een warm pleidooi voor *Symfonie dansen* (arr. voor piano) van Sergej Rachmaninov.

Klassieke
Top | 400

AGENDA

Van **donderdag 14 t/m zondag 17 oktober** vindt de achtste editie van het Schnitgerfestival plaats, het muzikfestival waarbij het Groninger orgel centraal staat. Net als bij voorgaande edities wordt er ook weer gemusiceerd door studenten en docenten van het Prins Claus Conservatorium.

Niki Perdok ging in gesprek met een deelnemende student: Kalina Vladovska, 4e jaars student Slagwerk aan het PCC.

Welkom! Kun je je kort voorstellen voor de mensen die je nog niet kennen?

“Ik ben Kalina Vladovska, ik kom uit Sofia, de hoofdstad van Bulgarije. Al sinds mijn derde speel ik graag muziek, ik houd van dans, toneel en ik zing. Ik ben groot geworden op het podium dus dat voelt als een fijne plek om te zijn. In 2017 kwam ik naar het Prins Claus Conservatorium voor mijn bachelor. Sindsdien ben ik ontzettend vooruitgegaan. Het is geweldig om hier te studeren en onderdeel te zijn van deze inspirerende muziekgemeenschap. Ik treed op als solist. Zo speelde ik laatst op het Internationaal Kamermuziekfestival Schiermonnikoog en binnenkort geef ik een optreden op het Schnitgerfestival. Ook ben ik druk bezig met de voorbereidingen van mijn eindexamen op 14 februari. Verder ben ik actief in de Youth Percussion Pool onder leiding van Tatiana Koleva, een van de hoofdvakdocenten hier op school en speel ik in het Jong Metropool Orkest.”

Wat is je grootste mijlpaal sinds je hier studeert?

“Ik had de eer om in 2019 de eerste prijs te behalen in het Prinses Christina Concours, in de hoogste categorie. Het was heel bijzonder om de prijs te mogen ontvangen van Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Christina. In de periode die hierop volgde, deden zich een heleboel mooie concertgelegenheden voor. Zo mocht ik als solist optreden met het Jeugdorkest Nederland, onder leiding van Jurjen Hempel, met een compositie door de Finse componist Einojuhani Rautavaara, genaamd *Incantations*. Het was geweldig om met zo'n goed symfonieorkest te mogen spelen en nieuwe mensen te leren kennen. Ook werd ik uitgenodigd om te komen spelen bij het televisieprogramma Podium Witteman.”

Dat klinkt als een geweldige ervaring.

“Het was onvergetelijk. Bij Witteman speelde ik een stuk op Tupan, een traditioneel Bulgaarse trommel. Dit instrument is me erg dierbaar, het is een onderdeel van mijn cultuur. Sinds de competitie ben ik er meer mee gaan improviseren. Ik leerde steeds beter alle klanken en geluiden herkennen, dat was een geweldige zoektocht.”

De Tupan is ook een van de instrumenten die je meeneemt naar het Schnitgerfestival?

“Zeker, de Tupan is een van de instrumenten die ik meeneem naar de Lutherse Kerk. Op 16 oktober speel ik daar samen met Vincent Hensen-Oosterdijk in samenwerking met dansers van Lucia Marthas. De combinatie van slagwerk en orgel is niet nieuw voor me -ik speelde eerder al eens met Sietze de Vries- maar de setting en het repertoire van dit project voor het Schnitgerfestival zijn totaal anders. We zijn nu met een groep van 12 personen en de samenwerking verloopt heel harmonieus, de dansers zijn ontzettend goed en heel creatief, en er is in de setting van dit concert veel ruimte om te improviseren met klank.”

Hoe is het om samen te werken met andere kunstdisciplines?

“De dansgroep is heel professioneel en er is een duidelijk doel. Vincent en ik voeden ze als het ware met muzikale ideeën waar de dansers vervolgens een choreografie bij maken. Ze zijn gewend om op deze manier een voorstelling op te bouwen. Er is daarbij veel aandacht voor detail, voor hoe de boodschap overkomt op de mensen in de zaal. Ieder stuk heeft een andere choreografie, gecreëerd door een andere danser uit de groep. Sommige zijn heel stromend van karakter, andere meer scherp met veel spontaniteit en energie.”

Dat klinkt als een tof en uitdagend project, kijk je er zelf naar uit?

“Zeker! We zijn nog druk aan het repeteren maar het wordt prachtig. Vincent speelt vanachter het orgel op het balkon, terwijl ik afwisselend boven en op de begane grond speel. Van bovenaf is het heel mooi om het hele proces te zien. Als solist trek je met je muziek extra de aandacht van het publiek. Maar in deze fusie, ben ik onderdeel van iets groters, en is de verantwoordelijkheid van mijn rol misschien zelfs nog wel groter. Ik wil niet te veel verklappen, maar het belooft een indrukwekkende voorstelling te worden. Een frisse combinatie van slagwerk en orgel, oude muziek in een nieuw jasje.”

Van **dinsdag 2 t/m zondag 7 november** is Groningen de stad van de muziek van nu. Splinternieuwe composities, improvisaties, electronics en alternatieve pop klinken op diverse locaties.

Docenten en studenten van het PCC presenteren zich op dit jaarlijkse festival. Fie Schouten, sinds 2013 docent (bas)klarinet en hedendaagse muziek, heeft de eerste repetitie met het Kamermuziekensemble achter de rug als Annette Timmer haar spreekt.

“Ja, ik ben van de intervaltraining. De muziek is zo nieuw dat het wel even tijd vergt om het je eigen te maken. ‘Gewöhnungsbedürftig’ noem ik dat, het is wennen. Daarom is er wekelijks een repetitie. Ik ken de gebruiksaanwijzing, maar op het concert is het stuk echt van de studenten.”

Programmeur Frits Selie heeft voor deze editie Maxim Shalygin uitgenodigd. De componist is in Oekraïne geboren, maar woont al geruime tijd in Den Haag. Voor de programmering van het Kamermuziekensemble en de Slagwerkgroep van het PCC doen Fie en haar collega Tatiana Koleva, docent percussie en ook specialist in de hedendaagse muziek, voorstellen.

“We gaan samen koffie drinken en over muziek praten en leggen Frits dan onze ideeën voor. Daarna moet er nagedacht worden wie de stukken gaan spelen. Ik ken natuurlijk niet alle studenten, dus daarvoor klop ik aan bij Wikje de Jong, onze productiedame. Ik zeg bijvoorbeeld tegen haar: “voor deze partij heb ik een heel goeie altviolist nodig.” Dan gaat zij met die vraag naar de hoofdvakdocent en komt later bij mij terug met de naam van een masterstudent. We houden dus geen audities.”

Op het openingsconcert, dinsdagmiddag 2 november om 16.00 uur in het Grand Theatre, worden twee composities van Maxim Shalygin uitgevoerd: *Concerto for 9*, voor drie blazers, vier strijkers, piano, en slagwerk, onder leiding van Fie Schouten en *The Phaeacians* voor vier slagwerkers, onder begeleiding van slagwerkdocenten Tatiana Koleva en Joeke Hoekstra.

“En dat op een mooi feestelijk podium. Ik ben gebeld door Andre Pronk, lichttechnicus en docent aan Minerva. Hij heeft studenten die een lichtplan willen maken. Graag. Dat is een leuke toevoeging en zo betrek je nog meer mensen erbij. Er is altijd een heel leuke sfeer. We eten samen in het Grand Theatre. Zo krijg je echt het gevoel het met elkaar te doen. Zo'n project is een spannende gebeurtenis, met zulke uitdagende muziek is er altijd een kans uit de bocht vliegen, maar dat is nog nooit gebeurd. Het is voor iedereen een geweldige ervaring.”

Fie treedt ook nog met collega's op: Keiko Shichijo – piano, Marko Kassl – accordeon, Eva van de Poll – cello.

Zij spelen muziek die mooi contrasteert met het intense, Russische werk van Maxim Shalygin. Onder meer het trio *Oever* van Bart Spaan dat op 2 november in première gaat. Hij schreef het in coronatijd speciaal voor *Fie and Friends*.

“Beide componisten, Shalygin en Spaan, zullen bij het concert aanwezig zijn, dat is ook altijd speciaal.”

Ga op avontuur: ontdek muziek die nog niet op internet staat en maak kennis met jong talent.

Zie voor het complete programma www.soundsofmusic.nl

Op **17 november** is er een Masters in Concert op het conservatorium. Docenten spelen in een participatory concept met hun studenten.

Deze keer zijn het Céleste Zewald (klarinet), Fie Schouten (basklarinet) en Femke IJlstra (saxofoon).

Aanvang 19.00 uur.

Toegangsprijs €10. Vrienden krijgen 50% korting (contant te voldoen aan de deur, reserveren is niet nodig).

Om alvast in uw agenda te zetten: **19 december** a.s. Kerstconcert

BESTUUR

Pieter Sijpersma:	voorzitter
Paul Hogewoning:	secretaris
Annemay Bock:	2e secretaris en ledencontact
Doede de Vries:	penningmeester
Hugo Klomp:	contacten fondsen
Annette Timmer:	pr
Niki Perdok:	student-lid

Vormgeving:
Redactie:

Fred van Os
Wia Aalders
Annemay Bock
Annette Timmer

info@vriendenpcc.nl

© 2021 - Dit is een uitgave van de
Stichting Vrienden van het Prins Claus Conservatorium